

Arrest

nr. 222 831 van 19 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 BEERSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 24 mei 2018, verklaart er zich op 28 mei 2018 vluchteling.

1.2. Op 20 december 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 21 december 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te bezitten. U bent zestien jaar geleden geboren in Keshor Pare, een dorp gelegen in het district Maulvi Bazaar van de divisie Sylhet. Uw moeder stierf bij uw geboorte en u verbleef uw eerste drie levensjaren bij uw grootouders langs moederszijde. Hierna hertrouwde uw vader en u ging bij hem en uw stiefmoeder inwonen. U had echter geen goede relatie met uw stiefmoeder. U moest van haar werken en mocht niet meer naar school gaan of spelen. U werd door uw stiefmoeder, -broers en -zussen als een huisslaaf behandeld. Uw stiefmoeder had volgens u ook een affaire met een andere man. U vertelde dit aan uw vader en die strafte uw stiefmoeder voor enkele weken, maar daarna verzoenden uw vader en stiefmoeder zich weer. Deze gebeurtenis verergerde de relatie met uw stiefmoeder nog meer. Uw vader zag geen oplossing meer voor de situatie en besloot u naar Iran te sturen. Uw stiefmoeder was hier niet enthousiast over, want zij wou liever dat u kon werken en kuisen in Bangladesh.

U verliet Bangladesh in de winter van 2016 tot 2017 en reisde naar Iran. De situatie was hier echter zeer slecht en u besloot verder te reizen. U reisde vervolgens via Turkije en Servië naar België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 28 mei 2018. Ter staving van uw verzoek legde u een kopie van uw geboorteakte neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. De door u aangehaalde reden van vertrek uit uw land van herkomst is immers **vreemd is aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie**, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. De door u geschetste problematiek betreft immers een louter een interpersoonlijk conflict tussen u en uw stiefmoeder. U verklaarde bovendien geen enkel ander probleem in Bangladesh te kennen, ook niet op basis van uw geloof of politieke overtuiging (CGVS p.7-9, 14). Evenmin zijn er redenen om u, op basis van de door u aangehaalde vluchtmotieven, de status van **Subsidiaire Bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet**. U heeft het CGVS er namelijk niet van kunnen overtuigen dat u bij terugkeer naar Bangladesh enig risico zou lopen op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, en dit omwille van onderstaande redenen.*

*U slaagde er immers vooreerst niet in om ontegensprekelijk uw **identiteit** aan te tonen, terwijl een duidelijk bewijs van identiteit essentieel is in elke soort procedure. U legde enkel immers enkel een kopie van uw geboorteakte neer. Fotokopies vormen echter geen doorslaggevend bewijs daar ze onderhevig kunnen zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk. Dit document bevat bovendien geen foto waardoor het op geen enkele wijze aan uw persoon kan gelinkt worden. U heeft zo niet aangetoond dat u bent wie u zegt dat u bent en u heeft zo ook uw eerdere verblijfplaatsen en reisweg niet kunnen aantonen.*

*Ten tweede kon het CGVS vaststellen dat uw **verklaringen betreffende uw slechte band met uw stiefmoeder op zijn minst sterk overdreven zijn**. U legde hieromtrent immers tegenstrijdige en vage verklaringen af. Zo verklaarde u dat u van uw stiefmoeder niet mocht spelen, maar u verklaarde eveneens dat u toch kon spelen (CGVS p.8). Deze verklaring laat dan ook uitschijnen dat u meer vrijheid kreeg dan u wilt laten uitschijnen. Ook over de manier waarop u gestraft werd legde u vage en weinig doorleefde verklaringen af. Zo verklaarde u pas na enkele herhalingen van de vraag naar hoe u gestraft werd dat u op uw hoofd en rug geslagen werd (CGVS p.9). Slechts na een volgende herhaling van deze vraag verklaarde u dat ze een zweep gebruikte en ze u uitschold (CGVS p.10). U kon deze mishandeling echter niet meer preciseren.*

De mishandeling door uw stiefmoeder vormt nochtans de kern van uw asielaanspraak en er kan dan ook van u verwacht worden dat u hierover op doorleefde wijze en in groot detail kan vertellen, in casu quod non. Hierdoor kan er dan ook ernstig getwijfeld worden aan de oprechtheid van uw verklaringen betreffende deze mishandeling. Aan uw verklaring betreffende de affaire van uw stiefmoeder kan overigens eveneens geen geloof gehecht worden. U beweerde dat u acht of negen jaar oud was wanneer u uw vader vertelde over de vermeende affaire (CGVS p.10). Hierbij is het niet alleen vreemd dat u op zo een jonge leeftijd zulke dingen zou durven zeggen tegen uw vader, terwijl u reeds mishandeld werd door uw stiefmoeder, maar het is ook zeer vreemd dat uw vader het woord van een kind zomaar als waar aannam en uw stiefmoeder strafte (CGVS p.9-10). Deze onwaarschijnlijke verklaringen ondermijnen dan ook wederom de oprechtheid van uw verklaringen. Zelfs in de hypothese dat u een slechte band had met uw stiefmoeder, is er geen sprake van zwaarwichtige problemen. Er dient immers te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Wat betreft uw verklaring niet naar school te mogen gaan, kan u bezwaarlijk voorhouden dat het loutere gegeven dat in Bangladesh dezelfde kansen op onderwijs en ontplooiing geniet als in België 'vervolging' uitmaakt in de zin van artikel 1, A van de Conventie van Genève, zoals gedefinieerd in artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet, of als 'ernstige schade' kwalificeert in de zin van artikel 48/4, § 2 van voormelde wet.

Bovendien is het niet aannemelijk dat u in Bangladesh niet op **de steun van uw vader** kon rekenen. U beweerde namelijk dat uw vader geen verweer kon bieden tegen het gedrag van uw stiefmoeder (CGVS p.13). Toch beweerde u dat uw vader uw stiefmoeder strafte wanneer u hem vertelde dat zij een buitenechtelijke affaire had (CGVS p.9-10). Bovendien verzette uw stiefmoeder zich tegen uw vertrek en de verkoop van de grond en toch zette uw vader dit plan verder (CGVS p.12). Uw vader blijkt dus duidelijk in staat om zich tegen de eventuele willekeur van zijn partner te verweren en u te kunnen beschermen. Zelfs in de hypothese dat de problemen tussen u en uw stiefmoeder zodanig groot waren dat uw vader het niet meer mogelijk achtte om u bij hem te laten inwonen, lijkt zijn reactie om u meteen naar Iran te sturen op zijn minst ernstig overdreven. Het is namelijk zeer vreemd dat uw vader die niet in staat was een veilige thuis te bieden voor zijn zoon, diezelfde zoon naar een onbekend land zou sturen zonder netwerk of veiligheids garanties (CGVS p.6). Een lokale oplossing zou in dit geval veel aannemelijker zijn geweest. U heeft namelijk nog een nonkel langs vaderszijde in Bangladesh (CGVS p.9). Bovendien heeft u ook nog familie langs moederszijde (CGVS p.9). Hoewel u beweert dat u geen contact meer hebt met deze familie, kan deze verklaringen niet echt overtuigen (CGVS p.9). Deze familie verzorgde u immers tot u drie jaar oud was en het is dan ook zeer vreemd dat het contact met deze familie zomaar zou verdwijnen (CGVS p.9). Zelfs veronderstellend dat u uw familie nooit meer gezien heeft sinds u drie jaar oud was, lijkt het toch een veel doordachtere oplossing voor uw vader om u bij hen onder te brengen, dan u alleen naar een onbekend land te sturen. Wanneer u gevraagd werd waarom uw vader niet eerst een lokale oplossing voor uw problemen zocht, maar u meteen naar Iran stuurde, ontweek u de vraag en veranderde u van onderwerp (CGVS p.13). Bovendien is de keuze van uw vader om u specifiek naar Iran te sturen zeer vreemd. Indien uw vader zich immers werkelijk zorgen maakte om uw welzijn, dan zou hij u logischerwijs naar een land hebben gestuurd waar u bescherming kon krijgen en niet een land als Iran waar u geen kansen had om een veilig en legaal leven te lijden.

Uw verklaring dat uw vader u meteen naar Iran stuurde in plaats van eerst een lokale oplossing te zoeken doet dan ook vermoeden dat uw vader u wegstuurde omwille van een andere motieven, meer bepaald **economische motieven**. Dit vermoeden wordt ook bevestigd door de verhouding van de kostprijs van uw reis en het gemiddelde inkomen van uw vader. U beweerde namelijk dat uw vader werkte als landbouwer op gronden van andere mensen en dat hij ook soms bomen snoeide. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt namelijk dat een gemiddeld gezinsinkomen van een gezin per jaar in Bangladesh in 2016 600 USD bedroeg. Een gemiddeld inkomen per capita in Sylhet beperkt zich zelfs tot een gemiddelde van 301,63 USD per capita per jaar. Uw reis tot Iran kostte daarentegen minstens 250.000 Taka, hetgeen volgens de huidige wisselkoersen neerkomt op 2.983 USD (zie verklaringen DVZ, punt 31). Uw vader investeerde dus 5 tot 10 jaarlonen in uw vertrek. Een dergelijke uitgave kan enkel verwacht worden indien uw leven in Bangladesh danig in gevaar was dat een dergelijke uitgave gerechtvaardigd was. Uw eventuele slechte band met uw stiefmoeder voldoet echter niet aan deze voorwaarde. Deze enorme uitgave kan dan ook enkel gerechtvaardigd worden indien uw vader dit zag als een investering waarbij hij dus verwachtte dat u het geld zou terug verdienen. Er kan dan ook wederom worden aangenomen dat u Bangladesh verliet omwille van economische redenen en niet zo zeer omwille van persoonlijke problemen. Dit vermoeden wordt bovendien bevestigd door uw verklaring dat u weg moest gaan, maar dat u niet weg wou gaan (CGVS p.12). Indien u werkelijk danig grote problemen had met uw stiefmoeder, zou u immers zelf de wens gehad hebben om te vluchten.

Bovendien maakte u bij uw interview bij Minteh geen melding van uw familiale problemen, maar gaf u enkel financiële redenen als motief voor uw vertrek. Economische motieven vormen echter geen 'vervolging' in de zin van artikel 1, A van de Conventie van Genève, zoals gedefinieerd in artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet, of als 'ernstige schade' kwalificeert in de zin van artikel 48/4, § 2 van voormelde wet.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De **documenten** die u voorlegt kunnen de bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De kopie van uw geboorteakte werd immers reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van "de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur", van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoeker de schending aanvoert van “*de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur*”, laat hij na te duiden welk(e) algeme(e)n(e) rechtsbeginsel(en) en welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht. Aldus wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Waar in deze motivering sprake is van verzoeker als “*begeleide minderjarige*”, verklaart de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal ter terechtzitting dat dit een materiële vergissing betreft en dat dit dient gelezen te worden als niet-begeleide minderjarige. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat uit de motivering in de bestreden beslissing niet blijkt dat bijzondere procedurele maatregelen werden genomen, verliest hij de hiervoor geciteerde motivering uit het oog, waaruit blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd zodat hieruit niet kan worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielpprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is.

De Raad wijst er bovendien op dat verzoeker niet dermate jong is dat hij niet in staat zou kunnen worden geacht om over zijn vluchtmotieven coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Het loutere feit dat verzoeker een niet-begeleide minderjarige vreemdeling is, ontslaat hem dan ook niet van de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust, die inhoudt dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming immers correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Een loutere verwijzing naar zijn jeugdige leeftijd volstaat op zich dan ook niet om op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

2.2.2.3. Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald de beweerde problemen tussen hem en zijn stiefmoeder, geen *nexus* vertonen met één van de voormelde vervolgingsgronden en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève.

Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming van de commissaris-generaal. In zoverre verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift aanhaalt dat hij minderjarig was ten tijde van de beweerde mishandelingen door zijn stiefmoeder, dient erop gewezen dat dit geen enkele afbreuk doet aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat deze mishandelingen kaderen in het kader van een intra-familiale problematiek en in hoofde van verzoeker geen verband houden met de voormelde criteria in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.2.2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

2.2.3.1. Verzoeker voert aan dat hij door zijn stiefmoeder werd mishandeld. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet geweigerd omdat (i) hij zijn identiteit niet ontegensprekelijk aantoonde aangezien hij slechts een kopie van zijn geboorteakte voorlegt, die geen foto bevat en die door middel van allerlei knip- en plakwerk gemakkelijk manipuleerbaar is; (ii) hij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de beweerde mishandelingen door zijn stiefmoeder; (iii) het niet aannemelijk is dat hij als acht- of negenjarige zijn vader zou inlichten over het beweerde overspel van zijn stiefmoeder, wanneer hij reeds door deze stiefmoeder zou worden mishandeld, waarop zijn vader verzoeker op zijn woord zou geloven en verzoekers stiefmoeder zou straffen; (iv) de door verzoeker aangehaalde mishandelingen niet zwaarwichtig genoeg zijn om te spreken van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet; (v) het niet aannemelijk is dat hij niet kon rekenen op de steun van zijn vader, temeer daar het evenmin aannemelijk dat zijn vader geen andere (lokale) oplossing zou hebben kunnen vinden en verzoeker dan maar meteen alleen naar Iran stuurde, waar zijn kansen op een veilig en legaal leven klein waren; (vi) het vermoeden bestaat dat verzoeker omwille van economische redenen zijn land van herkomst verliet, hetgeen op zich evenmin kan worden beschouwd als ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet; en (vii) de door hem voorgelegde kopie van zijn geboorteakte (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kan wijzigen.

2.2.3.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.3.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker zijn identiteit niet ontegensprekelijk aantoonde aangezien hij slechts een kopie van zijn geboorteakte voorlegt, die geen foto bevat en die door middel van allerlei knip- en plakwerk gemakkelijk manipuleerbaar is. In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.2.3.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de beweerde mishandelingen door zijn stiefmoeder:

*“Ten tweede kon het CGVS vaststellen dat uw **verklaringen betreffende uw slechte band met uw stiefmoeder op zijn minst sterk overdreven zijn**. U legde hieromtrent immers tegenstrijdige en vage verklaringen af. Zo verklaarde u dat u van uw stiefmoeder niet mocht spelen, maar u verklaarde eveneens dat u toch kon spelen (CGVS p.8). Deze verklaring laat dan ook uitschijnen dat u meer vrijheid kreeg dan u wilt laten uitschijnen. Ook over de manier waarop u gestraft werd legde u vage en weinig doorleefde verklaringen af. Zo verklaarde u pas na enkele herhalingen van de vraag naar hoe u gestraft werd dat u op uw hoofd en rug geslagen werd (CGVS p.9). Slechts na een volgende herhaling van deze vraag verklaarde u dat ze een zweep gebruikte en ze u uitschold (CGVS p.10). U kon deze mishandeling echter niet meer preciseren. De mishandeling door uw stiefmoeder vormt nochtans de kern van uw asielrelaas en er kan dan ook van u verwacht worden dat u hierover op doorleefde wijze en in groot detail kan vertellen, in casu quod non. Hierdoor kan er dan ook ernstig getwijfeld worden aan de oprechtheid van uw verklaringen betreffende deze mishandeling.”*

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt dat hij zijn familiale situatie heeft uiteengezet "*waarbij hijzelf enorm veel mishandelingen en geweld van zijn stiefmoeder onderging*", komt hij niet verder dan het volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer. Dat verzoeker slechts vage en tegenstrijdige verklaringen kan afleggen over de beweerde mishandelingen door zijn stiefmoeder, terwijl hem bovendien meermaals werd gevraagd hierover gedetailleerde en doorleefde verklaringen af te leggen, doet dan wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. De bewering dat de mishandelingen gedurende jaren zouden hebben plaatsgevonden, doet hieraan geen afbreuk, wel in tegendeel als de mishandelingen werkelijk gedurende een lange periode plaatsvonden kan er des te meer van verzoeker verwacht worden dat hij hierover gedetailleerde verklaringen aflegt. De *post factum*-bewering dat hij deze negatieve herinneringen tracht te verdringen wordt hoe dan ook niet gestaafd middels enig medisch/psychologisch/psychiatrisch attest. Er kan van verzoeker in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming wel degelijk worden verwacht dat hij zijn vluchtmotieven *in concreto* en op een gedetailleerde en doorleefde wijze uiteenzet, *quod non*.

2.2.3.5. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker als acht- of negenjarige zijn vader zou inlichten over het beweerde overspel van zijn stiefmoeder, wanneer hij reeds door deze stiefmoeder zou worden mishandeld, waarop zijn vader verzoeker op zijn woord zou geloven en verzoekers stiefmoeder zou straffen. In zoverre verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt dat de commissaris-generaal zich moeilijk in de plaats kan stellen van het huwelijk tussen verzoekers vader en stiefmoeder, dient erop gewezen dat zulks niet blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing. Het loutere feit dat de commissaris-generaal op basis van verzoekers eigen verklaringen een oordeel vormt over de geloofwaardigheid van deze verklaringen, betekent immers niet dat hij zich in de plaats zou stellen van het huwelijk tussen verzoekers vader en stiefmoeder.

2.2.3.6. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de door verzoeker aangehaalde mishandelingen niet zwaarwichtig genoeg zijn om te spreken van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet:

"Zelfs in de hypothese dat u een slechte band had met uw stiefmoeder, is er geen sprake van zwaarwichtige problemen. Er dient immers te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Wat betreft uw verklaring niet naar school te mogen gaan, kan u bezwaarlijk voorhouden dat het loutere gegeven dat in Bangladesh dezelfde kansen op onderwijs en ontplooiing geniet als in België 'vervolging' uitmaakt in de zin van artikel 1, A van de Conventie van Genève, zoals gedefinieerd in artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet, of als 'ernstige schade' kwalificeert in de zin van artikel 48/4, § 2 van voormelde wet."

De bewering in onderhavig verzoekschrift dat verzoeker "*wel degelijk [heeft] aangetoond dat zijn terugkeer naar Bangladesh een ernstig risico zal inhouden op ernstige schade wegens foltering, onmenselijke of vernederende behandeling voor hem persoonlijk*", is slechts het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen op zich allerminst aantoonbaar waarom de beweerde problemen met zijn stiefmoeder alsnog dermate zwaarwichtig zouden zijn dat er wel sprake is van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dergelijk verweer is niet ernstig.

2.2.3.7. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet kon rekenen op de steun van zijn vader, temeer daar het evenmin aannemelijk dat zijn vader geen andere (lokale) oplossing zou hebben kunnen vinden en verzoeker dan maar meteen alleen naar Iran stuurde, waar zijn kansen op een veilig en legaal leven klein waren:

"Bovendien is het niet aannemelijk dat u in Bangladesh niet op de steun van uw vader kon rekenen. U beweerde namelijk dat uw vader geen verweer kon bieden tegen het gedrag van uw stiefmoeder (CGVS p.13). Toch beweerde u dat uw vader uw stiefmoeder strafte wanneer u hem vertelde dat zij een buitenechtelijke affaire had (CGVS p.9-10). Bovendien verzette uw stiefmoeder zich tegen uw vertrek en de verkoop van de grond en toch zette uw vader dit plan verder (CGVS p.12). Uw vader blijkt dus duidelijk in staat om zich tegen de eventuele willekeur van zijn partner te verweren en u te kunnen beschermen. Zelfs in de hypothese dat de problemen tussen u en uw stiefmoeder zodanig groot waren dat uw vader het niet meer mogelijk achtte om u bij hem te laten inwonen, lijkt zijn reactie om u meteen naar Iran te sturen op zijn minst ernstig overdreven."

Het is namelijk zeer vreemd dat uw vader die niet in staat was een veilige thuis te bieden voor zijn zoon, diezelfde zoon naar een onbekend land zou sturen zonder netwerk of veiligheidsgaranties (CGVS p.6). Een lokale oplossing zou in dit geval veel aannemelijker zijn geweest. U heeft namelijk nog een nonkel langs vaderszijde in Bangladesh (CGVS p.9). Bovendien heeft u ook nog familie langs moederszijde (CGVS p.9). Hoewel u beweert dat u geen contact meer hebt met deze familie, kan deze verklaringen niet echt overtuigen (CGVS p.9). Deze familie verzorgde u immers tot u drie jaar oud was en het is dan ook zeer vreemd dat het contact met deze familie zomaar zou verdwijnen (CGVS p.9). Zelfs veronderstellend dat u uw familie nooit meer gezien heeft sinds u drie jaar oud was, lijkt het toch een veel doordachtere oplossing voor uw vader om u bij hen onder te brengen, dan u alleen naar een onbekend land te sturen. Wanneer u gevraagd werd waarom uw vader niet eerst een lokale oplossing voor uw problemen zocht, maar u meteen naar Iran stuurde, ontweek u de vraag en veranderde u van onderwerp (CGVS p.13). Bovendien is de keuze van uw vader om u specifiek naar Iran te sturen zeer vreemd. Indien uw vader zich immers werkelijk zorgen maakte om uw welzijn, dan zou hij u logischerwijs naar een land hebben gestuurd waar u bescherming kon krijgen en niet een land als Iran waar u geen kansen had om een veilig en legaal leven te lijd[en]."

Waar verzoeker dienaangaande stelt als volgt in zijn verzoekschrift:

"Evenmin houdt het onderzoek op het CGVS rekening met de specifieke cultuur waarbij door het huwelijk van verzoekers vader met diens stiefmoeder, betekende dat op dat ogenblik de maternele familie volledig uit het leven van verzoeker verdween.

Wanneer het CGVS dan stelt dat verzoekers vader de mogelijkheid had om zijn zoon in plaats van naar Iran te sturen perfect kon onderbrengen in de maternele familie, dan gaat men voorbij aan een maatschappelijke en culturele realiteit in Afghanistan."

dient erop gewezen dat de door verzoeker aangehaalde problemen zich in Bangladesh zouden hebben afgespeeld en niet in Afghanistan. In zoverre dit een materiële vergissing in het verzoekschrift betreft, dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt ter staving van deze beweringen. Het opwerpen van blote beweringen kan evenwel geen ander licht werpen op de motieven in de bestreden beslissing. De bewering dat verzoekers vader het huwelijk met verzoekers stiefmoeder verderzette, betekent niet dat hij niet in staat zou zijn om zich tegen zijn echtgenote te verzetten en vormt, in tegendeel, een bijkomende indicatie voor de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

De commissaris-generaal motiveert dan ook terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoekers vader aan verzoeker geen bescherming kon bieden, temeer daar hij volgens verzoekers verklaringen wel degelijk reeds tegen zijn echtgenote inging. Dit klemt des te meer daar diens oplossing, namelijk verzoeker naar Iran sturen, mede gelet op de verregaande financiële impact hiervan op de financiën van het gezin (zie *infra*) en daar niet is aangetoond dat een lokale oplossing voor de problemen tussen verzoeker en zijn stiefmoeder niet mogelijk zou zijn, dermate inadequaat is om verzoeker in veiligheid te brengen (aangezien verzoeker ook in Iran geen veilig en legaal leven kon leiden), dat niet kan worden aangenomen dat de beweerde problemen met verzoekers stiefmoeder aan de basis zouden liggen van verzoekers vertrek naar Iran. Waar verzoeker nog stelt dat de commissaris-generaal niet onderzocht of de Bengalese overheid al dan niet in staat is om kinderen tegen dergelijke mishandelingen te beschermen, dient erop gewezen dat aan de door verzoeker aangevoerde mishandelingen geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*), waardoor een onderzoek naar de beschermingsmogelijkheden voor verzoeker bij zijn nationale autoriteiten niet langer relevant is. Bovendien rust de bewijslast verzoekers schouders en komt het dan ook aan hem toe aan te tonen dat hij zich niet kan of wil beroepen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten.

2.2.3.8. Mede gelet op het voorgaande, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het vermoeden bestaat dat verzoeker omwille van economische redenen zijn land van herkomst verliet, hetgeen op zich evenmin kan worden beschouwd als ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet:

*"Uw verklaring dat uw vader u meteen naar Iran stuurde in plaats van eerst een lokale oplossing te zoeken doet dan ook vermoeden dat uw vader u wegstuurde omwille van een andere motieven, meer bepaald **economische motieven**. Dit vermoeden wordt ook bevestigd door de verhouding van de kostprijs van uw reis en het gemiddelde inkomen van uw vader. U beweert namelijk dat uw vader werkte als landbouwer op gronden van andere mensen en dat hij ook soms bomen snoeide. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt namelijk dat een gemiddeld gezinsinkomen van een gezin per jaar in Bangladesh in 2016 600 USD bedroeg. Een gemiddeld inkomen per capita in Sylhet beperkt zelfs tot een gemiddelde van 301,63 USD per capita per jaar. Uw reis tot Iran kostte daarentegen minstens 250.000 Taka, hetgeen volgens de huidige wisselkoersen neerkomt op 2.983 USD (zie verklaringen DVZ, punt 31). Uw vader investeerde dus 5 tot 10 jaarlonen in uw vertrek.*

Een dergelijke uitgave kan enkel verwacht worden indien uw leven in Bangladesh danig in gevaar was dat een dergelijk uitgave gerechtvaardigd was. Uw eventuele slechte band met uw stiefmoeder voldoet echter niet aan deze voorwaarde. Deze enorme uitgave kan dan ook enkel gerechtvaardigd worden indien uw vader dit zag als een investering waarbij hij dus verwachtte dat u het geld zou terug verdienen. Er kan dan ook wederom worden aangenomen dat u Bangladesh verliet omwille van economische redenen en niet zo zeer omwille van persoonlijke problemen. Dit vermoeden wordt bovendien bevestigd door uw verklaring dat u weg moest gaan, maar dat u niet weg wou gaan (CGVS p.12). Indien u werkelijk danig grote problemen had met uw stiefmoeder, zou u immers zelf de wens gehad hebben om te vluchten. Bovendien maakte u bij uw interview bij Minteh geen melding van uw familiale problemen, maar gaf u enkel financiële redenen als motief voor uw vertrek. Economische motieven vormen echter geen 'vervolgning' in de zin van artikel 1, A van de Conventie van Genève, zoals gedefinieerd in artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet, of als 'ernstige schade' kwalificeert in de zin van artikel 48/4, § 2 van voormelde wet."

Waar verzoeker dienaangaande stelt als volgt in zijn verzoekschrift:

"De appreciatie van het CGVS over het inkomen van een gezin in Bangladesh en het verdienvermogen door een familielid weg te sturen, is een volledig eigen interpretatie die op geen enkel objectief element is gebaseerd wat betreft de situatie van verzoeker."

dient erop gewezen dat het administratief dossier wel degelijk objectieve informatie bevat over het gezinsinkomen in Bangladesh en de wisselkoers tussen de Taka en de dollar (zie map 'Landeninformatie') en dat de vaststelling van de prijs van verzoekers vertrek is gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen. Verzoeker toont allerm minst aan dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie onjuist of achterhaald zou zijn en evenmin dat zijn persoonlijke situatie anders zou zijn als door de commissaris-generaal uiteengezet. Dergelijk verweer is niet ernstig. Aangezien verzoeker op het bureau MINTEH geen melding maakte van de problemen met zijn stiefmoeder en enkel financiële redenen aanhaalde voor zijn vertrek en mede gelet op het ongeloofwaardig karakter van zijn bewering dat zijn vader hem naar Iran zou sturen als oplossing voor de problemen met zijn stiefmoeder, bestaat dan ook wel degelijk het vermoeden dat de zware financiële inspanningen die verzoekers reis hebben gekost hun oorsprong vinden in economische motieven, hetgeen op zich geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet uitmaakt.

2.2.3.9. Tot slot motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de door verzoeker voorgelegde kopie van zijn geboorteakte (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kan wijzigen. Dat er *in casu* niet meteen wordt getwijfeld aan verzoekers nationaliteit en/of herkomst, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker laat na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze de kopie van zijn geboorteakte alsnog de door hem aangehaalde problemen aannemelijk zou kunnen maken.

2.2.3.10. Gezien het voorgaande, brengt verzoeker geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *"Dat verwerende partij het asielrelaas van verzoeker niet grondig heeft geanalyseerd bij de beoordeling ervan en een subjectieve interpretatie van de feiten geeft of wat betreft de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd."* Dit klemt des te meer daar de weergave van de feiten in onderhavig verzoekschrift inhoudelijk volledig overeenstemt met de weergave van de feiten in de bestreden beslissing. Dit toont aan dat de commissaris-generaal allerm minst een subjectieve interpretatie van de feiten zou hebben gemaakt die niet met verzoekers verklaringen zou zijn te rijmen.

De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.3.11. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

2.2.3.12. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER